

РЕШЕНИЕ

№ 12567

гр. София, 22.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 12.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **11319** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.156 и сл. от ДОПК.

Образувано е по жалба на П. М. П. ЕГН [ЕГН] срещу Ревизионен акт №Р-22002222003509-091-001 от 30.05.2023г. издаден от Х. Б. М. и-орган възложил ревизията и от Д. П. Д. –ръководител на ревизията, в частта потвърдена с решение №1451 от 11.10.2023г. на Директора на Дирекция „ОДОП“, с която е установен резултат за годишен авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за периода от 01.01.2018г. до 31.12.2019г. в размер на 393лв. главница и 142,21лв.лихва.

В частта за задълженията за данък върху годишната данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ РА е отменен и съответно съдебното производство по жалбата в тази част с влязло в сила определение №478 от 15.01.2024г. е прекратено /л.146/.

В останалата част по изложените в жалбата доводи –се моли да се отмени РА. Правят се твърдения за допуснати съществени процесуални нарушения. Визира се, че ревизионното производство е образувано по общия ред, като се е преминало неправилно към ревизионно производство по особения ред. Подчертава се, че уведомлението по чл.124, ал.1 за констатиране на обстоятелствата по чл.122, ал.1 т.2 и т.7 от ДОПК е връчено на 17.01.2023г. на лицето след приключване на ревизията със срок до 09.01.2023г. Макар този срок по чл.114 от ДОПК за извършване на ревизията да е инструктивен, то процесуалните действия след него не следва да се съобразяват. Ето защо е неприложима презумпцията по чл.123 от ДОПК, РА е незаконосъобразен и подлежи на отмяна. Визира се по същество, че не е спорно, че лицето е свалило от собствени МПС авточасти, които дори да загуба ги е продавало. Няма извършвана

електронна търговия, а доход, който е необлагаем. С оглед изложеното - се моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв.П.. Претендират се разноски.

Ответната страна, чрез юрк.С. оспорва жалбата и моли като неоснователна по съображенията, изложени в потвърждаващото решение –да се отхвърли. Не се споделя довода, че се касае за хипотезата на изключението по чл.13 от ЗДДФЛ. Подчертава се, че са осъществени множество сделки, което говори за системност на извършваната търговска дейност. Отделно лицето е било управител на дружество, което извършва алтернативно такава дейност като едновременно се осъществява и от ФЛ, и от ЮЛ. Претендира се юрк.възнаграждение.

АДИМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО ЪСОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ НАМЕРИ ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Жалбата е в срок, от адресат на акта, в частта на РА, която е потвърдена, поради което следва да се разгледа по съществото ѝ.

В тази връзка се съобрази следното:

Ревизионното производство е започнало със ЗВР №Р-22002222003509-020-003 от 08.12.22г. издадени от Х. М. на длъжност-началник сектор „Ревизии“ .

За резултатите от ревизията е съставен РД 022002222003509-092-001 от 03.02.2023г..

Съответно ревизията приключва с РА№Р-22002222003509-091-001 от 30.05.2023г. издаден от Х. Б. М. и-орган възложил ревизията и от Д. П. Д. –ръководител на ревизията.

Сочи се, че ревизията е повторна и е във връзка с решение №980 о 24.06.2022г. на директора на Дирекция ОДОП, с която е отменен РА №22220621000637-091-001от 28.03.22г. и преписката е върната за нова ревизия при изпълнение на дадените задължителни указания.

Посочено е, че за периода на ревизията П. П. лицето е във фактическо съжителство с Т. П., има непълнолетно дете. За периода не е получавало доводи от трудови правоотношения, има участие в ТД –„Еконт Експрес“ЕООД-работодателя, „Макс Пауър 07“ЕООД-едноличен собственик, „РС Кар Сървис“ЕООД –представляващ, „Маргел“ООД работодател и „Био фуудс логистикс“ ЕООД работодател.

На основание члц37, ал.3, чл.53 и ч.56 от ДОПК на РЛ са изискани документи за източниците на довода, притежавано имущество, банкови сметки и т.н., съответно са извършени насрещни проверки на ФЛ и ЮЛ, поради в РД.

На основание чл.124 от ДОПК е връчено уведомление №22002222003509-113-001 от 03.01.2023г, с което РЛ е уведомено, че данъчната основа ще бъде определена по реда на чл.122-124 от ДОПК. Възражение или становище в указания срок не е постъпило. .

В частта за годишния авансов данък по ЗДДФЛ- в РД и в РА е констатирано, че през 2018 и през 2019г. П. е осъществявал електронна търговия с употребявани автомобилни части- основно гуми и джанти. Няма уеб сайт и електронен магазин, а полза обяви в olx.bg, съответно изпраща стоките чрез „Еконт експрес“ООД. Така през 2018г. по наложени платежни и пощенски парични преводи събраните суми са в размер на 20 984,40лв., а през 2019г -5370лв., изплатени от „Е.“. Посочено е, че има парични преводи по банковата сметка на 04.11.2019г. от П. Й. в размер на 1500лв. с основание „гуми“ и на 28.12.2019г. от Д. Ж. в размер на 1000лв. отново със същото основание.

От лицето са изискани разяснения да посочи за какви части се касае –нови или стари, има ли опит или квалификация областта на тази материя, къде са публикувани

обявите, и т.н.

В обясненията лицето сочи, че това не е дейност, от която се издържа, а представляват част втора употреба свалени от собствените му МПС. Съответно парите използва да закупи други части за своите автомобили. Напр. сочи, че 2-3 месеца преди да подаде автомобила, сваля и продава гумите. Не се снабдява с тези части от търговец и няма договори с такъв. Представил е справки за продадени части за 2018 и 2019г. с посочени марка, модел и регистрационен номер на МПС. По тези обяснения е направена справка в КАТ, за регистрирани и отчислени ППС по партидата на РЛ, но е направена констатацията, че не може да се установи за кои гуми се касае, тъй като това са стоки от даден вид. По справките от „Е.“ не може да се посочи на определената дата гуми от кое негово МПС са продадени и съответно преди това свалени. Установено е, че между датата на покупката на нови авточасти за лични МПС, както твърди и датата на продажба има повече от твърдените 2-3 месеца разлика. Например на 02.05.2018г. и на 07.02.2018г. са закупени 2 джанти и 2 гуми за „Хюндай Соната“ с [рег.номер на МПС], а автомобилът е продаден на 26.06.2019г.. На 08.06.2018г. са закупени 4 джанти и резервна гума за „А. ТТ“ с [рег.номер на МПС], който е продаден на 27.11.2019г. и т.н.

Направена е насрещна проверка на „Еконт експрес“ООД, както и във връзка с указанията на отменителното решение са направени насрещни проверки на клиентите на РЛ за това какви части са доставени, -нови или втора употреба, за какви автомобили и т.н. Визирано е, че повечето продажби касаят части и консумативи за МПС, с които ревизираното лице не разполага –Мазда, М. Б., О. Вектра, А. 3 и т.н. Не е спорно, че освен, че е продавало части от коли, които не притежава, РЛ е закупувало части за коли също, които не притежава. На база на изложеното е направен извода, че РЛ купува употребявани стоки с цел да ги препродаде като доставките имат регулярен характер-всеки месец.

Посочено е, че П. е управител на „Макс Пауър 07“ ЕООД и на „РС Кар Сървис“ЕООД, като основната дейност на първото дружество е електронна търговия с резервни части /гуми и джанти/ чрез разплащания с наложен платеж, както и на второто дружество-продажба на гуми, джанти, авточасти. С оглед изложеното е направен извода, че П. осъществява ел.търговия с гуми и джанти успоредно със същата дейност осъществявана и от посочените ТД. Предвид това органите по приходите са направили извода, че продажбите не са за лична употреба и сделките попадат в обхвата на чл.1, ал.1, т.1 от ТЗ, а дейността е източник на постоянен доход, който подлежи на облагане по ЗДДФЛ. Установените доходи са в размер на 20 984,40лв. за 2018г. и 7870лв. за 2019г. като след приспадане на съответните разходи /10%/ отчетната стойност на продадените стоки в размер на 19 076, 73лв. за 2018г. и 7 154,55лв. за 2019г. е определена наданъчна основа за облагане от 1907,67лв. за 2018г. и следващ се от същата данък от 286,15лв. и данъчна основа за 2019г. от 715,45лв. и следващ е данък от 107,32лв..

РА в тази част е потвърден с решение №1451 от 11.10.2023г. на ответника. Не са споделени възраженията, че има съществено процесуално нарушение при преминаването на ревизия от общия към особения ред.

ОТ ПРАВНА СТРАНА СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:

РА е издаден от лицето възложило ревизията и от извършилия същата, поради което се касае за валиден акт по смисъла на чл.119, ал.2 от ДОПК. Подписан е с квалифицирани електронни подписи, които не са оспорени, като за наличието им е

представена информация на диск. Издаден е в съответната форма и с надлежните реквизити видно от чл.120 от ДОПК.

Не се споделя възражението в жалбата, че има съществено процесуално нарушение. Обичайна практика е ревизията да започне по общия ред и в хода ѝ да се установят обстоятелства, които изискват да се извърши по особения ред на чл.122 и сл. ДОПК. Предпоставката за това е да са налице основанията за преминаване на ревизия от общия към особения ред и на следващо място да се уведоми лицето, както се изисква по чл.124, ал.2 от ДОПК. Тези обстоятелства са налице, тъй като основанията за извършване на ревизия по особения ред са изрично и лимитирано изброени в чл.122 от т.1 до т.8 на ДОПК. Конкретно това са визираните обстоятелства по чл.122 т.1 /не е подадена декларация по чл.50 от ЗДДФЛ/ и т.2 /налице са данни за укриване на приходи/ от ДОПК-а именно това са приходи от упражняваната търговска дейност – продажба на стоки по електронен път. Анализът е направен по справки от доставчика, за да се обоснове извода, че жалбоподателят осъществява по занятие търговска дейност по смисъла на чл.1, ал.1 от ТЗ.

Относно конкретното и основано възражение за срока на ревизията- не е спорно, че същият е изменен два пъти, като със заповед №Р-22002222003509-020-003 от 08.12.2022г. е определено ревизията да завърши до 09.01.23г., съответно РД е от 03.02.2023г.. Уведомлението по чл.124, ал.1 от ДОПК е от 03.01.2023г. /папка приложение л.766/ и като действие на органите по приходите е преди да завърши ревизията. Не е спорно, че същият ден на РЛ е изпратено съобщение по имейл, по-късното активиране и отваряне на имейла на 17.01.2023г. е обстоятелство зависещо изцяло от поведението на РЛ. Може да бъде основание за отмяна на РА само, ако е съществено процесуално нарушение, а конкретно не е такова. Не е накърнено правото на страната след като е уведомена, че ревизията е по чл.122 ДОПК – да представи възражения или обяснения в дадения 14-дневен срок. Така и съдебната практика - решение № 4049 от 22.03.2011 г. на ВАС по адм. д. № 10831/2010 г., I о.

По същество изцяло се споделят изводите на ответника и на органите по приходите. В хода на съдебното производство се прие за доказан и ненуждаещ се от установяване факта, че лицето е търгувало с авточасти /гуми и джанти/ втора употреба. Не се споделя тезата, че същите са свалени основно от негови автомобили, и приходите от тях са финансирали закупуването на нови, както и не се кредитира твърдението, че не се касае за дейност, извършвана по занятие и източник на доход. Размера на доходите, системността на сделките и най-вече това, че предмет на сделките са части и консумативи за МПС, с които ревизираното лице не разполага –напр. „Мазда Х5“, „М. Б.“, „О. Вектра“, „А. З“ и т.н.- правят обясненията на РЛ защитна теза. Не без значение е обстоятелството, че РЛ е закупувало авточасти за коли, които не притежава и това е ставало ежемесечно. Сред тези части наличието на такива, които като марка и модел съвпадат с притежаваните от лицето МПС, не изключва вида и характера на тази дейност като търговска. Както се подчерта не се касае за единични продажби, от коли, притежание на РЛ, а за множество, разнородни сделки с части, които РЛ не може да свали, както твърди, от свои автомобили, тъй като не притежава подобни марки. От друга страна следва да се има предвид и правилно установеното обстоятелство, че РЛ е управител на 2 ТД, чиито предмет на дейност е подобна търговия по занятие. Правилно е отразено, че нито сделките, нито доводите се оспорват, а само извода за регулярност и неизползването им за лична употреба. От друга страна - по аргумент от чл.26, ал.7 от ЗДДФЛ- ФЛ, извършващи дейност като

ЕТ, независимо дали са регистрирани по т.3, се третираат като данъчно задължени лица, които формират данъчна основа за доходите по реда, по който тя се определя за регистрирани търговци. Не е спорно, че определянето на дейността като търговска по смисъла на чл.1, ал.1 от ТЗ означава тя да се извършва по занятие с цел печалба, каквито данни са налице. Правилно от ответника е позоваването на практиката на СЕС, за това, че изводи дали е по занятие или не –се правят въз основа конкретните обстоятелства- дейността да е организирана, да има регулярен характер, няма ограничен брой стоки. Всички тези обстоятелства правилно са установени и въз основа на тях са направени обосновани изводи за дължимост на данък по чл.26 от ЗДДФЛ.

Следователно изцяло се споделя извода в РА на органите по приходите, че продажбите не са за лична употреба и сделките попадат в обхвата на чл.1, ал.1, т.1 от ТЗ, като дейността е източник на постоянен доход, който подлежи на облагане по ЗДДФЛ. Не е спорно, че установените доходи са в размер на 20 984,40лв. за 2018г. и 7870лв. за 2019г., от които правилно е приспадналата сумата, равняваща се 10% разход /както при посочените ТД/, след което отчетната стойност на продадените стоки е в размер на 19 076, 73лв. за 2018г. и 7 154,55лв. за 2019г.. Правилно въз основа на същото е определена данъчна основа за облагане от 1907,67лв. за 2018г. и следващ се от същата данък от 286,15лв. и данъчна основа за 2019г. от 715,45лв. и следващ се данък от 107,32лв..

По претенцията за юрк.възнаграждение: общо определения данък е 393,47лв., поради което на основание чл.7, ал.2 т.1 вр. чл.8, ал.2 от Наредба 1/2004г. трябва да се осъди ответната страна за юрк.възнаграждение от 400лв.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на П. М. П. ЕГН [ЕГН] срещу Ревизионен акт №Р-22002222003509-091-001 от 30.05.2023г. издаден от Х. Б. М. орган възложил ревизията и от Д. П. Д. –ръководител на ревизията, В ЧАСТТА потвърдена с решение №1451 от 11.10.2023г. на Директора на Дирекция „ОДОП“, с която е установен резултат за годишен авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за периода от 01.01.2018г. до 31.12.2019г. в размер на 393лв. главница и 142,21лв. лихва.

ОСЪЖДА П. М. П. ЕГН [ЕГН] от грСофия да заплати на НАП юрисконсултско възнаграждение по делото в размер на 400лв..

Решението е окончателно на основание чл.160, ал.7 ДОПК и не подлежи на оспорване.

Съдия: